

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122205166
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8122205166.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anna Kovalová, PhD. v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX A., zastúpeného: JUDr. Stanislav Kandala, advokát so sídlom Budovateľská 1288, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 53003730, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpenému: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., advokátska kancelária, advokátka so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.627,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/84/2022-91 zo dňa 15.2.2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/84/2022-133 zo dňa 13.1.2025 a dopĺňajúcim rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/84/2022-137 zo dňa 23.1.2025, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v spojení s opravným uznesením a dopĺňajúcim rozsudkom a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením a dopĺňajúcim rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1127 euro titulom vydania bezdôvodného obohatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 500 euro titulom primeraného finančného zadosťučinenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 3, § 52a ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 až 3, § 54a, § 100 ods. 1 až 3, § 101 až § 103, § 110 ods. 1, § 451 ods. 1, § 454 až § 457, § 551 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 45 ods. 1 a 2, § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o úvere dňa 24.6.2011. O nárokoch žalovaného ako veriteľa bolo rozhodnuté Slovenským arbitrážnym súdom dňa 5.3.2013, ktorého rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.8.2014. Žalobca bol zaviazaný z titulu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy na úhradu sumy 2.866,25 eur žalovanému. Proti tomuto rozsudku žalobca žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku nepodal a už vôbec nie v lehote 3 mesiacov. Žalovaný realizoval voči žalobcovi zrážky zo mzdy v období od októbra 2020 do februára

2021 na Základe Dohody o zrážkach zo mzdy z 24.6.2011. Avšak Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 7Csp/36/2021-51 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy z 24.6.2011, pričom ako predbežnú otázku v tomto konaní vyhodnotil predmetnú Dohodu o zrážkach zo mzdy ako neplatnú, okrem iného v dôsledku neurčitého vymedzenia zabezpečenej pohľadávky, s čím sa súd prvej inštancie stotožnil. K zrážkam zo mzdy žalobcu tak došlo na základe neplatného právneho úkonu - Dohody o zrážkach zo mzdy z 24.6.2011, v dôsledku čoho sa žalovaný bezdôvodne obohatil prijatím plnenia z neplatného právneho úkonu na úkor žalobcu, a preto je žalovaný povinný žalobcovi plnenie prijaté na základe neplatného právneho úkonu vrátiť. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie vyhovel žalobe o vrátenie bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu v rozsahu 1.127,10 eur.

4. V kontexte uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že žalobca si teda bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnil právo na plnenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Konštatoval, že žalobca aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Csp/36/2021, v ktorej žalovaný spochybňoval dôvodnosť žaloby, bol nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Podľa prvoinštančného súdu došlo navyše k výraznému zásahu do majetkovej sféry žalobcu, kedy bol reálne znížený jeho príjem z pracovnej činnosti - mzda spolu o sumu 1.127,10 eur, čo bezpochyby zasiahlo do rodinného rozpočtu žalobcu výrazne negatívnym spôsobom. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, súd prvej inštancie považoval finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur. Táto čiastka zodpovedá ani nie polovici sumy ktorú žalovaný prostredníctvom zamestnávateľa žalobcu zrazil z jeho mzdy, a to na základe neplatného právneho úkonu - dohody o zrážkach zo mzdy. Mal za to, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nižšej výške by neplnilo odradzujúcu funkciu vo vzťahu k žalovanému. Žalobca ako dlžník bol pritom vystavený nutnosti iniciovať riadne súdne konanie, ďalej v ňom pokračovať až do meritórneho rozhodnutia o veci, a to za situácie kedy bol vystavený právnej neistote vo vzťahu k svojej majetkovej sfére od 24.6.2011 kedy došlo k uzavretiu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy až do rozhodnutia súdu dňa 22.09.2021 s právoplatnosťou 6.11.2021, teda viac než 11 rokov. Priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 500,- eur súd prvej inštancie považoval za vyrovnanie ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverových zmlúv závadne konal. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie priznal žalobcovi právo na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že žalobca bol v konaní plne úspešný, a preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Osobitne pre výpočet trov právneho zastúpenia v časti výroku II. sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu.

6. Opravným uznesením č. k. 15Csp/84/2022-133 zo dňa 13. januára 2025 súd prvej inštancie opravil záhlavie rozsudku

7. Dopĺňajúcim rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/84/2022-137 zo dňa 23. januára 2025 súd prvej inštancie doplnil rozsudok č. k. 15Csp/84/2022-91 zo dňa 15. februára 2024 o ďalší výrok, ktorý znie:

„IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 0,10 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

8. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie a nesprávne právne posúdenia veci. Podľa žalovaného dohoda o zrážkach zo mzdy nezakladá právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorého mal žalobca plniť žalovanému. Tento bol založený primárne zmluvou o revolvingovom úvere, pričom existencia záväzku a jeho výška bola potvrdená a preukázaná právoplatným rozhodnutím. Dohoda

o zrážkach zo mzdy funguje iba ako zabezpečovací inštitút, pričom jej neplatnosťou nedochádza k bezdôvodnému obohateniu, keďže titulom pre plnenie je zmluva o revolvingovom úvere, ktorej platnosťou sa súd prvej inštancie nezaoberal, resp. že by vôbec samotnú existenciu záväzku z nej plynúceho spochybňoval. Zdôraznil, že dohoda o zrážkach zo mzdy nezakladá žiaden peňažný záväzok, iba zabezpečuje už existujúci (primárny). Iba plnenie z tohto primárneho záväzku by mohlo byť plnením z neplatného právneho úkonu, keby sa tento ako neplatný ukázal. Poukázal na rozhodnutie R III/1967. Vo vzťahu k výroku II. napadnutého rozsudku žalovaný uviedol, že rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/36/2021 nebol vydaný na základe záveru o porušení ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa, ale na základe toho, že spornú Dohodu o zrážkach zo mzdy súd vyhodnotil za neplatnú, a to aj v dôsledku neurčitého vymedzenia zabezpečovanej pohľadávky. Žalovaný súčasne konštatoval, že v predmetnom konaní neboli tvrdené a ani preukázané žiadne konkrétne okolnosti odôvodňujúce priznanie nároku 500,- eur ako primerané finančné zadostučinenie. Poukázal na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v súlade s ktorým rozsudok vo veci sp. zn. 7Csp/36/2021 podľa jeho názoru nie je podkladom pre priznanie nároku na finančné zadostučinenie. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku ani neoznačil, ktoré konkrétne právo žalobcu vyplývajúce z ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa malo byť porušené, čo podľa žalovaného potvrdzuje dôvodnosť jeho odvolacej námietky o nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie rozhodol o nároku na finančné zadostučinenie na základe iných skutočností, ktoré žalobca v podanej žalobe ani netvrdil. Žalovaný zároveň napadol aj ten záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého priznanie nároku na finančné zadostučinenie odôvodňuje to, že žalovaný sa v konaní sp. zn. 7Csp/36/2021 bránil, a to pre jeho rozpor so zákonným právom žalovanej strany sa vôbec v konaní brániť prostriedkami procesnej obrany. Podľa žalovaného je odôvodnenie napádaného rozsudku v rozpore s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, ktorý odmieta priznávanie finančného zadostučinenia na základe všeobecných, neurčitých zdôvodnení, aké uviedol aj súd prvej inštancie v tejto veci. Poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/91/2020, sp. zn. 3Cdo/25/2019, sp. zn. 4Cdo/171/2005, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/91/2012. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súd prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne ho zmeniť a rozhodnúť v súlade s jeho odvolacím návrhom. Uplatnil si trovy odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Napadnutý rozsudok považuje za spravodlivý, poskytujúci ochranu základným právam žalobcu získavať prostriedky na životné potreby prácou garantované Čl. 26 ods. 3 Listiny základných práv a súčasne právu vlastníť majetok stanovené v Čl. 20 Ústavy SR tak, aby mu na jeho zárobok nezákonne nik nesiahal, pretože nárok žalovaného je nevymáhateľný a napriek tomu ho uplatnil. Žalovaný podané odvolanie vymedzil dôvodmi predpokladanými § 365 ods. 1 CSP pod písmenami b), d), f) a h), z obsahu odvolania žalovaného však nie je možné rozlíšiť, ako jednotlivé odvolacie dôvody mali nastať. Z odôvodnenia odvolania sa žalobcovi javí, že odvolanie je odôvodnené skôr len skutkovými vadami a nesprávnym právnym posúdením. Má za to, že odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) CSP nie je podľa jeho názoru daný, nakoľko žalovanému boli zabezpečené všetky zložky uvedeného práva na spravodlivý proces. Z odvolania žalovaného podľa žalobcu tiež nie je možné zistiť v čom mala nastať tzv. iná vada konania. Následne sa vyjadril k rozhodnutiu R III/1967, na ktoré poukázal žalovaný, ktoré sa podľa jeho názoru týkalo iného právneho nástroja a skutkových okolností. V prípade žalobcu a žalovaného je zabezpečená pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere, ktorá je naviac nevymáhateľná s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka, na čo žalobca v súdnom spore už poukázal. Podľa žalobcu si súd prvej inštancie v procese dokazovania správne vyhodnotil predbežné otázky, ktoré boli posudzované z oboznámeného spisu sp. zn. 7Csp/36/2021, z ktorého žalobca poukazuje na bod 27. a 28. rozsudku z 22.9.2021, kde zabezpečená pohľadávka z titulu úveru číslo 8300038601 zo dňa 24.6.2011 bola vyhodnotená tak, že úver je bezúročný a bezpoplatkový. Podstatné podľa žalobcu je, že pohľadávka žalovaného ex lege neexistovala vo výške 3.360,37 eur, o ktorej vymoženie žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu, ako aj to, že vymáhanie v čase predloženia dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi žalobcu bolo hmotnoprávne neprípustne podľa § 54a Občianskeho zákonníka. Žalobca nesúhlasil s tým, aby z jeho mzdy boli vykonávané zrážky. Zamestnávateľ žalobcu je však viazaný predloženou dohodou momentom jej predloženia zo strany veriteľa (žalovaného), aj keď nie jej účastníkom. Momentom predloženia dohody o zrážkach zo mzdy sa zamestnávateľ stáva vykonávateľom jej obsahu – vykonáva zrážky zo mzdy bez ohľadu na možnosť posúdiť oprávnenosť nároku a existenciu pohľadávky v dohode uvedenej. Poukázal a podrobne sa vyjadril k súvisiacemu konaniu sp. zn. 7Csp/36/2021. Vo vzťahu k druhej časti odvolania žalovaného žalobca uviedol, že nárok na priznanie tohto zadostučinenia je súdom prvej inštancie odôvodnený v bodoch 46. – 50. rozsudku. Pre úplnosť žalobca zhrnul, že si

uplatnil právo na ochranu pred neoprávneným vymáhaním pohľadávky zrážkami zo mzdy na súde v konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/36/2021, kde bol plne úspešný a súd meritórne zakázal žalovanému vykonávať práva z dohody o zrážkach zo mzdy. Má za to, že takéto uplatnenie práva na súde zakladá ex lege nárok, ktorého základ je v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa s poukazom na § 489 Občianskeho zákonníka. Výška nároku je na voľnej úvahe súdu. Žalobca požiadal o sumu 500,- eur, ktorú odôvodnil tým, že žalovaný od neho vymohol sumu 1.127,- eur v rozpore s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka predložením dohody o zrážkach zo mzdy jeho zamestnávateľovi. Ak by okresný súd nebol zakročil nariadením neodkladného opatrenia, zo mzdy žalobcu by postupne ušla až suma do výšky požadovanej žalovaným, a to 3.360,37 eur. Žalovaný sa teda pokúsil obohatiť vo výške 6,72 násobku toho, čo od neho ako satisfakciu požaduje žalobca. Výška tohto nároku je preto podľa presvedčenia žalobcu primeraná. V ďalšom navrhol doplnenie/opravu napadnutého rozsudku. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uplatnil si trovy odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a zistil, že neboli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku alebo jeho zmenu (§ 387 ods. 1, § 388 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, inou vadou konania, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

12. K námietke nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd poznamenáva, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu. Avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov; nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami

strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivý proces, táto vada zakladá prípustnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých súd rozhodol, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03). Právo na spravodlivý proces je porušené aj v takom prípade ak rozhodnutie súdu nie je riadne odôvodnené (viď rozhodnutia NSSR 5Cdo/57/2019, 2Cdo/100/2018, 4Cdo/3/2019, 4Cdo/125/2019, 4Cdo/120/2019, 1Obdo/7/2018 a ÚSSR III ÚS 559/2018, II ÚS 120/2020, I ÚS 235/2020).

14. Táto odvolacia námietka naplnená bola. Civilný sporový poriadok určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku, ktoré sú presne uvedené v ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z tohto ustanovenia sa dá vyvodiť aj záväzná logická štruktúra odôvodnenia. Po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom možno konštatovať, že tento súd vydal rozhodnutie, ktoré nespĺňa požiadavky na odôvodnenie rozsudku podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu došlo.

15. K námietke inej vady ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd poznamenáva, že tento odvolací dôvod dopadá na také pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod zostávajúce odvolacie dôvody. Takéto pochybenia sa stávajú relevantnými až za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takouto vadou môže byť napríklad nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu, vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami v zmysle ust. § 193 CSP alebo napríklad posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu v zmysle ust. § 194 ods. 2 CSP, alebo akékoľvek iné pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody a mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Táto odvolacia námietka naplnená nebola, keďže po preskúmaní celého konania pred súdom prvej inštancie nebola odvolacím súdom zistená iná vada v konaní, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom túto odvolateľ v podanom odvolaní ani nijako bližšie nekonkretizoval. Zostala teda iba v podobe všeobecne formulovaného odvolacieho dôvodu, ktorý nebolo možné bližšie odvolacím súdom preskúmať.

16. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. f) odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí

jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Ani táto odvolacia námietka však naplnená nebola, keďže súd prvej inštancie listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise vyhodnotil správne, pravdivosť vykonaných dôkazov sporovými stranami napadnutá nebola a súd takto samotné listinné dôkazy ani nevyhodnocoval (nepravdivosť dôkazov) a z odôvodnenia samotného rozsudku sa nejaví žiadne porušenie pravidiel formálnej logiky.

17. K námietke nesprávneho právneho posúdenia podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

18. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu došlo. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že právne posúdenie súdu prvej inštancie je nesprávne, pretože dohoda o zrážkach zo mzdy nezakladá žiadny právny vzťah, na základe ktorého mal žalobca plniť žalovanému, keďže dohoda o zrážkach zo mzdy funguje iba ako zabezpečovací inštitút, pričom jej neplatnosťou nedochádza k bezdôvodnému obohateniu, túto posúdil odvolací súd ako dôvodnú. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením žalovanej, že titulom pre plnenie je v tomto prípade Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300038601, ktorú strany sporu uzatvorili dňa 24.6.2011.

19. Z obsahu preskúmaného spisu vyplynulo, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Csp/36/2021 bol úver poskytnutý na základe vyššie identifikovanej Zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch posúdený ako bezúročný a bezpoplatkový. Z uvedeného dôvodu bol žalobca povinný zaplatiť žalovanému len istinu, t. j. výšku poskytnutého úveru bez akýchkoľvek poplatkov a iných zmluvných úrokov. Týmito skutočnosťami (bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou predmetného úveru) sa však súd prvej inštancie nezaoberal, čím došlo z jeho strany k pochybeniu.

20. Náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžaduje takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie (úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávanie základného dokazovania).

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd v zmysle § 389 CSP napadnutý rozsudok zrušil a postupom podľa § 391 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom vyššie - vzhľadom na záver vyslovený v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Csp/36/2021 o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd prvej inštancie posúdi, či žalobca žalovanému zaplatil istinu, v prípade, že súd prvej inštancie dospeje k záveru, že žalobca istinu žalovanému doposiaľ neuhradil, bude potrebné posúdiť prípadne premlčanie nároku žalovaného a v kontexte týchto zistení posúdiť nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, následne vo veci znova rozhodnúť a svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť.

23. Ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v inštruktívnej časti rozhodnutia (§ 391 ods. 2 CSP).

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej v zmysle ust. § 396 ods. 3 spojený s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).